

רחל מרחלת על בל העולם

נפרדה, שברה, איבדה...

לא מבחינה מקצועית. בצד הזה הולך לה פני המסקימים מכסים עמו" דים שלמים של תצלומי פירסומת (ראה תמונה) בגדולי עיתוני העולם, והיא ממ" שיכה להיות מבוקשת עוד ועוד. צלם איטלקי מפורסם הזמין אותה, למשל, לארבעה ימים לאילת, לצילומי פירסו" מת מתחת למים.

פרי

הבעיות הן בתחום האישי יותר. קו" דם כל, היא לומדת לחיות לבד, אחרי שנפרדה מבעלה מזה שנה יגאל רוזנ" ברג (חני פרי מתגרשת, "העולם הזה" 1825). כנראה בגלל זה, בהיעדר יד תומכת לצידה, היא שברה רגל, כוסתה בגבס, ונאלצה להסתפק בצילומי-פנים בלבד תקופה ארוכה. תחשבו שזה מספיק, לא? אז לא. בדרסה לארץ, היא גילתה בנמלה-העו" פה בלונדון שהיא איבדה את הדרכון. היא עמדה להפסיד את המטוס, והציל אותה הקונסול הישראלי שם, שצילצל לשליטונות הנמל, סידר לה אישור מיו" חד לטוס ללא דרכון. נקווה שמשנה מקום משנה מזל.

חה השנייה. הרבה יותר קצרה כבר, מסי" בות תקציביות, היא של הבעל להוריו. סדריום אופייני, לזוג צעיר בירח" הדבש: ארוחה — נעלמים בחדר. כעבור חצי יום או יום. הם חוזרים ומופיעים בחדר האוכל, צונחים כל עוד נפשם בם לכיסאות, אוכלים דומם, ללא מילה — ובתורה לחדר. וכן הלאה, וכן הלאה. אצל אחוז גדול של הווגות הצעירים — אחוז מפתיע בגודלו, לדברי אביה —

סדין אדום

נותנת הכלה את הטון מרגע ראשון, ולא תמיד בשכל: "תביא לי את הארנק, יוסי". "לך תחתום במודיעין, משה". "מה עם הסיגריות שביקשתי, זלמן". וכל זה — טון שתלטיגי מדיגי. מקרים פיקנטיים שזוכרת אביה: שתי כלות שהגיעו לירח-הדבש — כשהן בהריון מתקדם. כלה אחרת, שעוקת ה"הצילו" שלה, מהחדר, החרידו את המלון במשך שבוע. והעיקר — וזו ללא ספק נחמה גדולה לצור ישראל — ישנם עדיין סדינים אדור" מים מדי פעם. מי היה מאמין.

נחשון

אלה ידידים אלה?

הבחור, ואפילו מילה טובה לא אמר. השני שאיכזב, היה — לא, זה לא יילך. אם אצטרך לפרט את כל האבירים שלא באו להיפרד, לא אגמור. בקיצור, כמה וכמה מאלה שנחשבו תמיד לחב" ריה טובים — לא הצליחו להירוע מ" המחשבה שלאה הפכה לאשה נשואה, והחליטו שאינם יכולים לראות את זה במו עיניהם. אבל זה באמת היה האסון הקטן יו" תר. משוה הרבה יותר חמור אירע ב" יום השלישי של ירח-הדבש: הכלה ה" טרייה קיבלה חום גבוה, והזוג נאלץ לנטוש את קיסמי קיסריה. אל תגידו לי שגם לכלה עצמה היו נישואיה חווייה טראומטית מדי 1

לם הזה" (1835). אולם בתגל בבת-גלים המה מאיזה 400 אורחים עליונים מתרוננים — אבל מה שהפריע לכלה היו דווקא אלה שלא באו, לא אלה שכן באו, דווקא בערב נישואיה, היה ע" ליה לגלות עד כמה אי-אפשר לבטוח בידידים בחיים.

וררי וכהן

הראשון שאיכזב היה הידיד האח" רון שלה, נתן הירש, שחקן מכ" בי חיפה לשעבר, ולאחר-מכן מאמן קבוצת הכדורגל ה" מקומית מקסים. מידיד אחרון, שחתם את תקופת רווקותה, נית היה לצפות שיופיע ל" חתונה, לחגוג את החתימה, ואת ה" פתיחה — של ה" תקופה החדשה, אני מתכוונת. אבל איפה. נעלם

הכל עבר בשלום, כמתוכנן. ביום חמי" שי האחרון, נישאה נערת-הזוהר לאה ורדי (25) למשה כהן — בדיוק כמו שניבאתי לכם (לזוהר נולדה, "העו"

לאכיה נחשון יש אחד הג'ובים הר" פיקנטיים בארץ: היא מנהלת את מיפעל ירחי-הדבש במלון הסלע האדום באילת. ומאחר שיש לה גם עין בוחנת, היא הפכה למומחית מס. 1 בנושא. "בדרך כלל, הצעירים הישראליים לא יודעים לעשות שמח", מספרת אביה. "כשהם מגיעים למלון, הם מבקשים ב" התחלה שני בקבוקי קולה. אחרי זמן קצר, הם כבר מבקשים בקבוק קולה אחד ושתי כוסות". כל הווגות, מסתבר, ממחרים מיד לטל" פון. עם הגיעם למלון. השיחה הראשונה היא של הכלה הצעירה — להוריה. השיי

אדם

וצילו

היו ימים, שעידו בן-גוריון היה תופע-טבע קבועה במדור שלי. לא היה שבוע שחיי-האהבה הסוערים שלו לא פרצו החוצה בצורה זו או אחרת. אני מתכוונת לאותו חלק מהם שכן היה ראוי לדפוס.

אותם ימים הלפג, והנמר הסוער ירד מאופק חיי המקצועיים. נעלם בכלל, גם מהנוף התל-אביבי, והיה כלא היה. השבוע, פגשתי באקראי מישהו ש" דמה לצילו של עידו המפורסם. הצל הרם את רואה כהרים, שאלתי את עצמי.

לא, ענה לי הצל. זה באמת אני. שלא נדע. בימיו הטובים, היה בחור" החמד, נבר מפואר שהתנשא לנובה, ל" רוחב ולעומק. מה שעמד עכשיו לפני, שקל 68 קילו, ונהר מרוח-פריצים. "כשהוכנסתי לאיכילוב", סיפר הצל, "רצו להשכיב אותי במחלקת היולדות. שקלתי 86 קילו".

מה קרה? "התחלתי לאהוב אוכל, במקום לאכול אהבה", מסביר עידו ב" חינוך נוסטלגי. כיום, כל זה נחלת העבר. "חזרתי לילדות ולטבע", הוא מחייך חיוך משוח" רר, מלא ילדות וטבע. "חשל סדר כדור רים. אני מכיר היום כמה בתי-מרקחת בעיר שעומדים לפני פשיטת-רגל, בגלל שהפסקתי לבקר אצלם." לא אהבה. לא אוכל. לא כדורים. אז מה נשאר? "הרבה חמצן, ולבניה", קורן עידו מאושר. ברור...

הארץ מדברת על זה בלי הפסק". בינתיים, האהבה בוורת גם בלי חתונה. ששי מצלצל אליה מעבר לים כל שבת, מספר לה במשך רבע שעה — בתערפופים הטראנס-אטלנטיים, אל תשכחו — שהוא אוהב אותה. אחד כך, הוא שומע מפיה, רבע שעה, שהיא אוהבת אותו. הבדיחה היא, שבהתחלה התנגדה בכלל לכל הרעיון לשחק לצידו של ששי. אחרי הכל, הוא היה סתם זמר — והיא שחקנית רצינית, שכבר הופיעה בתפקידים ראשיים בהן לא תיקחהו עימך ויום אחד מתעוררים, ועכשיו מחליפה את דליה פרידלנד בלהיט השנה, בוטיק השקרים.

בסוף, השתכנעה. ותיראו מה יצא מזה: תפסה את אהבת" פיה.

אליאן

סים להכניס אותם בכוח לחופה. רק שניים אלה לא יודעים מכלום: "מי מתחתן? מה פתאום?" מושכת ב" כתפיה יונה, בת להורים יוצאי פולין ה" נראית כמו תימניה גזעית. "ששי בכלל נמצא עכשיו באמריקה, והוא מעולם לא הציע לי חתונה. לא דיברנו על זה אפילו. מה רוצים מאיתנו? הסוף יהיה שנתחתן רק בגלל שיהיה לנו לא נעים, אחרי שכל

גם יותר מדי אהבה יכולה לעלות לפע" מים לבן-אדם על העצבים, והאחרונה ש" למדה את זה, היא יונה אליאן — היא גורית המפורסמת. מאז הסרט, נהייתה השחקנית הצעירה (22) לנושא אהבתם וחמתם של כל חו" בבי הסרט הישראלי המשובח. ביחוד אלה מתוכם שלא הגיעו עדיין ל-13, ואלה שכבר כן הגיעו ל-73: גורלה של הגי"

תפסיקו להציק - אין חתונה

בורה העיוורת נגע לליבם של רבבות שאוהבים דברים כאלה. התוצאה, ליונה, היתה דרסמית: היא הפכה לנושא מבוקש מאוד בכל העיתונים, כוסתה על-ידיים מ" כל זווית אפשרית.

מובן שהזווית האפשרית ביותר, היו יח" סיה עם גיבור הסרט, ששי קשת. מה עוד, שיונה וששי באמת התאהבו במהלך ההסרטה.

אחרי הסרט, עברו יונה וששי לגור יחד — עובדה שמיד הפכה אותם, בעיני אמצעי התקשורת, לנשואים בכוח. מאז, לא יורד נושא החתונה מהפרק, וכולם מנ"